

Synnin pohdiskelut päättyvät nuortenpalstalla tällä erää tähän

Tuntuu että seurakunnassa ja hengellisissä tapahtumissa on välillä vaikea luovia kun eri ihmiset pitävät eri asioita syntinä.

Näin tulee aina olemaan, että toiset pitää syntinä toisia ja toiset toisia asioita. Sen asian kanssa pitää oppia elämään. Ihmisten omatunnot reagoivat eri tavalla eri asioihin ja ihmiset tulevat erilaisista yhteisöistä, joissa perinteet vaikuttavat vahvasti mielipiteisiin. Korostan kuitenkin vielä, että uskossa tärkein asia on Jeesus ja syntien saaminen anteeksi. Kukaan meistä ei syntiä välttelemällä pelastu. Mitä vanhemmaksi tulee, sen paremmin tulee tuntemaan oman raadollisuutensa. Ja usein se näkyy ”pienissä” asioissa: pahan puhuminen toisesta, valehtelu, kateus, vallanhalu jne. Tärkeintä on, että luet tai kuulet usein Raamattua, käyt ehtoollisella säännöllisesti, rukoilet ja olet yhteydessä muihin uskoviin - siitä luovimisen vaikeudesta huolimatta. Näin tulet usein osalliseksi syntien anteeksiantamuksesta, jonka Jeesus meille ristillä hankki, ja uskosi vahvistuu.

Paavali antaa yhden ohjeen 1. korinttilaiskirjeen. 8. luvussa jakeissa 1-13. Epäjumalille uhratun lihan syöminen oli korinttilaisille vähän niin kuin meille baarissa käynti tai tatuoinnin ottaminen. Ei se sinänsä vie meitä lähemmäksi Jumalaa tai pois päin Jumalasta. Paavali hyväksyy sen tosiasian, että toisten omatunto ei salli epäjumalille uhratun lihan syömistä, vaikka hän sen itse hyväksyykin. Toisen omatunto vain on arempi tässä asiassa kuin toisen. Se on kuitenkin otettava huomioon niin, että toisen aran omatunnon tähden hänen seurassaan ei kiusaa tämän aremman osapuolen omatuntoa. Eli jos porukassa joku pitää leffassa käyntiä pahana, niin ei mennä sitten. Kattoo leffat kotona tai menee toisessa porukassa leffaan. Jotenkin näin.

Mika Syväniemi